

עשרה שמות ואם נmana מהחכמה הם תשעה שמות ואם Nmana מהבינה הם שמונה שמות ואם Nmana מהחסד הם שבעה שמות.

ספרית החכמה – נקראת י"ה

קדמאת י"ה, בין שהכתר אינו מהמנין אז השם הראשון הוא של החכמה והוא י"ה (מק"מ) **בגין די' בלילה ה'**. בגלל שאות י' בנגד החכמה ואות ה' היא את ד' שבתוכה אותן ור' (רמ"ק) **וזה נפקא מן י'**. ואות ה' שהיא בינה יוצאת מאות י' שהוא חכמה **בגין בז' חכמה י"ה אקרוי**. ולכן ספרית החכמה נקראת י"ה.

בינה – הו"ה בניקוד אלחים

תגיננא יהוה (נ"א יה"ו) **דאקרי אלחים**. השם השני בז"א זה הו"ה בניקוד אלחים שהוא הבינה **בגין דההוא נחר רחמי**, בגלל שהבינה שנקרה נחר בחינת רחמים, ואותיות שמה יה"ה הם רחמים (רמ"ק) **ובגין דידיגין מתערி מגיה**, ובגלל שם הדינים ממנה מתועරרים (ס"א ל"ג) (**אלחים ונפקו**) **אתzion דרחמי בתיב**, **ונקוד אלחים**. אז לנו אותיות שמה הוויה הם רחמים והניקוד של שמה הוא ניקוד אלדים שהוא דין **ולא אלחים דינא**. ואין שמה שם אותיות אלחים רק דינים (דף י"א ע"א).

חסר - אל

תִּלְיַתָּאָה, אֵל. השם השלישי בז"א הוא שם א"ל **וְהֹא גָּדוֹלָה**, והוא השם של החסד שנקרא גדולה **וְהֹא אֲקָרֵי הָאֵל הַגָּדוֹל**. והוא החסד נקרא אל גדול משא"ב היסוד נקרא רק בשם אל ולא אל גדול (רמ"ק).

גבורה - אלהים

רַבְיַעָה, אֱלֹהִים. השם הרביעי בז"א הוא שם אלוהים של הגבורה **דִּידִינֵין בֵּיהֶת עָרֹן**, שהדינים בו מתעוררים **וְהֹא דִּינָא פְּקִיפָּא**. וכיון שבבינה הם היו בדקות ובנחת אז בגבורה מתגלים הדינים ומתחזקים (רמ"ק).

תפארת - חייה

חַמְיִשָּׁאָה, השם החמישי בז"א הוא תפארת והוא שם **יְהֹוָה**. **כָּלְלָא דָּבֵל שְׁלִימֹו דְמַהִימָנוֹתָא**, והוא כולל את כל שלימות האמונה שהוא כולל את החסד והגבורה ומכירע ביניהם **וְדֹא הֵיא רַחֲמֵי בְשַׁלְימֹו וְדֹא הֵיא תְּפִאָרָת**. והוא הרחמים בשלמות ונקרא תפארת ולמרות שהוא כולל את הגבורה אין רחמיו נחסרים ולכון הם שלמים (רמ"ק).

נצח והוד – צבאות

שְׁתִיתָאָה וּשְׁבַיּוֹעָה, השם השביעי והשמני בז"א שם נצח והוד
צְבָאוֹת אֶקְרֵין. נקראים צבאות.

יסוד – אל חי

תְמִינָה, אֶלְחִי. השם השמיini בז"א שהוא היסוד נקרא אל חי **בְמַה דָאת אָמֵר** כמו שנאמר (תהילים קל) **בַי שְׁמָ צִיה יְיָ אֶת הַבְּרָכָה חַיִים וְגַ�**. ונראה כי הוא משפיע חיים לכל הנמצאים למטה ממנו **וְדָא צְדִיק, דָבֵל חַיִים נְפָקִין מִתְמַן**, ונראה צדיק יסוד עולם שבכל החיים יוצאים ממנה (רמ"ק) **וְאֶקְרֵי** ונראה גם בשם **יְהֹוָה**. כמו הת"ת **בְמַה דָאת אָמֵר** כמו שנאמר (תהילים יא) **יְיָ צְדִיק יְבָחֵן**. שפירושו הו"ה שהוא היסוד נקרא צדיק **וְדָא הִיא וְזַעֲירָא דְשָׁמָא קְדִישָׁא**. והיסוד נקרא **מִילּוּי אֹתָה וְשָׁהִיא וְקָטְנָה שֶׁבֶשְׁם הוּא הַקָּדוֹשׁ וְהַאֲוֹת וְעִצְמָה הִיא הַתְּתָת** (רמ"ק) **בְגִין כֶּך וְנוּזִין תְּרֵין**. ולכן אותן ו' במילואה יש בה שתי אותיות ו' בנגד הת"ת והיסוד.

מלכות – אדני

תְשִׁיעָה, השם התשייעי בז"א נקרא בשם **אֶדְנִי**. **וְדָא מִלְבּוֹת קְדִישָׁא**, והוא נקראת המלבות הקדושה שמולבת על העליונים והתחתונים וכן על החיצונים ולכן נקראת קדושה להורות שהחיצונים לא נכללים בה (רמ"ק) **הַדִּיגִין נְפָקִין מִתְמַן לְעַלְמָא**. וממנה הדינים יוצאים לעולם ולכן נקראת

היום הלימוד

אדני מילשון דין (רמ"ק) **וְךָ הוּא בְּתֻרָא בְּתֻרָא**, דבְּלַהו שְׁמַחַן. והמלכות היא הספירה האחרונה שבכל השמות והספריות **וִשְׁם אֲחַיָּה**, בְּלֹא שם אהיה שכתר הוא כולל את כל הספריות **וִסְתִּימָא דְּקָדְמִיתָא**. והוא השם הסתום והנעלם שבספריה הראשונה **וְךָ הוּא בְּתֻרָא עַלְאָה**, והוא הכתיר העליון **רִישָׁא דְּבָל רִישֵׁין**, שהוא ראש לכל הראשים דהינו של החכמה והבינה שהם נקראים גם כן ראשיים (רמ"ק) **שְׁמִיה סְתִים וְלֹא אֶתְגָּלִיָּא**, ושם הכתיר סתום ולא מגולה **וְאַתְּמָר**. והרי למדנו עניין זה **וּבְסִפְרָא דְּאַגְּדָתָא**, עַשְׂרֵ שְׁמַחַן בְּתִיבָן בְּגִוֹנָא אַחֲרָא ובספר אגדה נאמר שעשרה השמות כתובים באופן אחר **וְאַנְא לֹא תְגִינָא חַבִּי**. ואולם אומר רבבי אבא שאני לא למדתי כן אלא כמו שביארנו.

שלושה טעמי מדו"ע העולות נשחטו בцеפון

רַבִּי אָבָא פָתָח, רבבי אבא פתח לפرش את הפטוק (שיר השירים ד) **עִזְרִי צָפּוֹן וּבְאֵי תִימָן הַפִּיחֵי גְּנִי יַזְלוּ בְשָׁמְיוֹ יְבָא דָזְדִי לְגַנוּ וַיַּאֲבַל פָּרִי מְגַדִּיו**. ודרש רבבי אבא שמה שנאמר **עִזְרִי צָפּוֹן**, **אֵלֵין עוֹלּוֹת דְּגַשְׁחָתוֹת בְּצָפּוֹן**, אלו עלות שנשחטו בцеפון **בְּגַיִן דְּאַינְזָן מְחַשְׁבֹות בְּצָפּוֹנִי לְבָא**, בגלל שהן מכפרות על העבריות שהן בעפוני הלב **וּבְאֶתְרָה דְּדִינָא**. וכן יש טעם שני למה הן נשחטו בцеפון בגלל שהוא מקום הרין **בְּגַיִן דְּמְחַשְׁבָה אֲשַׁתְכָה בְּלִילִיא, בְּזִומְנָא דְּדִינָא אֲשַׁתְכָה**. כי המחשבה מצויה בלילה בזמן שהדין שולט ומצויה ולכך נשחטו העולות

ההימוד היומי

לע"ג מrown רבענו עובדייה יוסף יוסוף בן גורנגייה זצ"ל